

URZĄD PATENTOWY

F 42 b 27100

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27282.

Kl. 72 d, 17/02.

Akciová společnost, dříve Škodovy závody v Plzni
(Praga, Czechosłowacja)
i Bohdan Pantofliček
(Pilzno-Lochotin, Czechosłowacja).

Granat ręczny, przystosowany do strzelania z miotaczy.

Zgłoszono 25 marca 1937 r.

Udzielono 21 września 1938 r.

Pierwszeństwo: 7 kwietnia 1936 r. (Czechosłowacja).

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest granat ręczny obronny, przystosowany do strzelania z miotaczy. W tym celu granat jest zaopatrzony z dołu w stałą lub dającą się odejmować pochwę lub osłonę, zawierającą ładunek miotający, przy czym osłona ta jest zaopatrzona w zapłonnik, którego kapiszon zostaje zbity przy uderzeniu granatu o nieruchomą iglicę w lufie miotacza.

Rysunek przedstawia kilka przykładów wykonania granatu według wynalazku.

Na fig. 1 przedstawiony jest obronny granat ręczny, którego skorupa 1 jest po-

dzielona przegrodą 2 na dwie komory. Większa komora 3 służy do umieszczenia ładunku wybuchowego 4, natomiast mniejsza komora 5 — dla ładunku miotającego 6. Przegroda 2 przylega swym brzegiem 7 do występu 8 skorupy 1 granatu i jest do niego przyciskana brzegiem tulei 9, stanowiącej dno granatu i połączonej z jego skorupą jej zagiętym brzegiem 10. W dno tulei 9, zaopatrzonej w otwory 16, jest wstawiony zapłonnik 13 z kapiszonym 12.

Łożysko 14 zapłonnika przytrzymuje umieszczoną wewnątrz tulei 9 wkładkę 15,

wykonaną np. z cienkiej blachy i zamykającą szczelnie otwory 16 w jej dnie. Zamknięcie otworów 16 za pomocą dającej się przerwać wkładki 15 jest bardzo ważne, ponieważ zapewnia zupełne spalanie się ładunku miotającego 6.

Przykład wykonania według fig. 2 różni się od wyżej opisanego tylko tym, że tuleja zawierająca ładunek miotający jest umieszczona w skorupie granatu dnem do góry, które stanowi przegrodę 2 i opiera się o pierścieniowy występ 17, utworzony przez wcisnięcie skorupy granatu do jego wnętrza, przy czym ładunek miotający jest przykryty z dołu płytką 15 z cienkiej blachy i grubą płytką 9, stanowiącą dno granatu i umocowaną w nim zagiętym brzegiem 10 jego skorupy. W płytce 9 znajduje się łożysko do wkręcenia zapłonnika i otwory 16.

W przykładach wykonania według fig. 3 i 4 na zwężonym dnie granatu jest osadzona tuleja 20 zawierająca ładunek miotający 6. Tuleja 20 jest według fig. 3 połączona z granatem przez zawalcowanie jej brzegu w żłobku 21 lub spawaniem punktowym. W tulei 20 znajduje się wkładka 22, zamykająca otwory 16. Zapłonnik 12, 13 jest osadzony w wytłoczonym wgłębieniu 19 dna tulei 20, podobnie jak w granacie według fig. 2.

Tuleja 20, zawierający ładunek miotający 6, jest według fig. 4 połączona ze skorupą granatu za pomocą zamknięcia bagnetowego. Ładunek miotający jest umieszczony w osłonie, która zakrywa otwory wykonane w dnie tulei 20.

Na fig. 5 przedstawiony jest inny sposób połączenia z granatem tulei 20, zawierającej ładunek miotający 6. Dno granatu jest zaopatrzone w występ 26, który z tuleją 20 tworzy zamknięcie bagnetowe. To połączenie bagnetowe może być zastąpione np. zatrząskiem. Tuleja 20 jest zamknięta dnem zaopatrzonym w otwory 27, które przykrywa płytka 25 z cienkiej blachy.

Obsadę zapłonnika stanowi odpowiednio wytłoczone wgłębienie 28.

W przykładzie wykonania według fig. 6 zapłonnik 29 jest połączony na stałe ze skorupą granatu. Ładunek miotający 6 jest umieszczony w spalającej się osłonie 30, umocowanej na szerszym brzegu 32 łuski zapłonnika. Otwory 33 w zapłonniku służą do zapalania ładunku miotającego 6.

Na fig. 7 przedstawiony jest zapłonnik, umieszczony w mocnej osłonie 29, zaopatrzonej w ładunek zapalający 34 i osadzonej w dnie granatu. Aby zapalenie miało jednakowe natężenie, otwory 33 osłony 29 są zakryte tuleją 35 z cienkiej blachy, rozrywanej przy wybuchu ładunku 34. Całość zamknięta jest wkrętką 32, zawierającą kapiszon 12.

W przykładach wykonania według fig. 8 i 9 przedstawiony jest granat obronny, na który przed wystrzeleniem go z miotacza jest nakładana tuleja, zawierająca ładunek miotający.

Tuleja 37 według fig. 8 jest utrzymana na granacie tarciami i w tym celu jest odpowiednio przecięta. Tuleja 39, stanowiąca właściwą osłonę dla ładunku miotającego, jest w tulei 37 unieruchomiona przez zawalcowanie ścianek tej tulei 37 w miejscu 38. Otwory 16 w dnie tulei 37 są zakryte za pomocą płytki 40 z cienkiej blachy.

Według fig. 9 ładunek miotający 6 znajduje się między dwoma włożonymi jedna w drugą tulejami 41, 42, przy czym tuleja wewnętrzna 41 jest nałożona na skorupę granatu.

Wkładki w postaci płytek, tarcz, osłon i t. d., rozrywane podczas wybuchu, mogą być wykonane z dowolnego materiału, np. blachy, tektury lub mas sztucznych, np. acetylocelulozy, celuloиду.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Granat ręczny, przystosowany do strzelania z garlaczy, znamienny tym, że

jego wnętrze jest podzielone przegrodą (7) na dwie komory, z których w górnej znajduje się ładunek wybuchowy granatu, a w dolnej — ładunek miotający, przy czym ładunek miotający jest bezpośrednio umieszczony w tulei (9), opierającej się górnym brzegiem o przegrodę i unieruchomionej w skorupie granatu jej zagiętym brzegiem.

2. Granat ręczny według zastrz. 1, znamienne tym, że dno tulei (9), zawierającej ładunek miotający, posiada otwory (16), przykryte za pomocą cienkiej wkładki, znajdującej się wewnątrz tej tulei, przy czym w dno tulei, zawierające ładunek miotający, jest wstawiony zapłonnik, którego kapiszon jest zbijany iglicą miotacza.

3. Odmiana granatu ręcznego według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że tuleja (20), zawierająca ładunek miotający (6), otacza zwężone dno granatu, z którym jest połączona na stałe przez zawalcowanie jej brzegu w żłobku (21) granatu, przez spawanie punktowe, za pomocą zamknięcia bagnetowego lub w podobny sposób.

4. Granat ręczny według zastrz. 3, znamienne tym, że w tulei (20), zawierającej ładunek miotający, znajduje się wkładka (22), przylegająca brzegiem do dna granatu, która zakrywa otwory (16) w dnie tej tulei (20).

5. Odmiana granatu ręcznego według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że dno granatu posiada występ (26), z którym za pomocą zamknięcia bagnetowego połączona jest tuleja zawierająca ładunek miotający, przy czym dno (27) tej tulei, zaopatrzone

w gniazdo dla zapłonnika, jest z nią połączona za pomocą zagiętego jej brzegu.

6. Odmiana granatu ręcznego według zastrz. 5, znamienne tym, że występ dna granatu posiada gniazdo dla zapłonnika, przy czym osłona, zawierająca ładunek miotający, jest wykonana z materiału palnego i umocowana na szerszym brzegu (32) występu dna granatu.

7. Odmiana granatu ręcznego według zastrz. 6, znamienne tym, że zapłonnik z ładunkiem zapalającym (34) jest umieszczony w osłonie, osadzonej w dnie granatu, przy czym osłona ta jest zaopatrzona w wystający brzeg (32) do przytrzymywania ładunku miotającego.

8. Odmiana granatu ręcznego według zastrz. 3, znamienne tym, że tuleja, zawierająca ładunek miotający i otaczająca skorupę granatu, posiada podłużne szczeliny, dzięki czemu jest sprężyste utrzymywana na granacie, przy czym osłona ładunku miotającego jest w niej unieruchomiona przez zawalcowanie ścianek tej tulei.

9. Odmiana granatu ręcznego według zastrz. 8, znamienne tym, że ładunek miotający znajduje się między dwoma tulejami, włożonymi jedna w drugą i połączonymi przez spawanie punktowe, przy czym tuleja wewnętrzna jest nałożona na skorupę pocisku.

Akciová společnost
dříve Škodovy závody v Plzni.
Bohdan Pantoflíček.
Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

